

Grove (KF):

Vedrørende det dagsordensforslag, der er fremsat af VS, og som bl.a. betyder, at man skal returnere transportanlægget til A. P. Møller, må jeg sige, at det må være fremsat for spøg. Man kan jo så svare tilbage: har energiminister Poul Nielson ikke nok at se til på det område? Skal vi nu belaste ham yderligere? Resten af dagsordensforslaget, som VS har fremsat, er en politisk manifestation, og jeg røber nok ikke nogen hemmelighed ved at erklære, at det kan vi ikke stemme for.

Jeg vil takke ministeren for, at han erkendte, at folketinget var blevet fejlinformet, idet kun 2 ud af 4 aftaler var blevet opsagt i 1979. Det er beklageligt, og jeg havde egentlig ønsket, at ministeren havde udtrykt noget tydeligere, at de to andre aftaler, som er årsag til den diskussion, vi har her i dag, ikke var blevet opsagt.

Vi kan diskutere, om det tal, jeg har nævnt, på 1 mill. kr. om dagen, som det koster ikke at løse postvæsenets problemer, er 1 mill. kr. eller $\frac{3}{4}$ mill. kr., men ministeren erkendte, at der var et stort overforbrug af arbejdstimer i postterminalen, og dermed må vi konstatere, at det er dyrt at vente, for for hver dag, der går, koster det mange penge.

Jeg må nok sige om den afværgedagsorden, som regeringen nu har fremsat, at på os virker det i allerhøjeste grad, som om den nuværende regering er så svag, at den ikke tør påtage sig at løse problemerne i postterminalen. Regeringen lægger ansvaret over til et analyseudvalg, ministeren tør ikke selv påtage sig ansvaret. Man har erkendt fra alle sider, at problemerne ligger i terminalen, men man vil ikke være med til at løse den opgave. Jeg synes, at det er endnu mere beklageligt, at en så lille sag som denne viser, at regeringen er så svag. Tænk, at i den krise, Danmark står i i dag, har vi en regering, der skal have et analyseudvalg for at løse opgaven i postterminalen! Man kunne fristes til at spørge: hvornår nedsætter regeringen et analyseudvalg til at løse Danmarks opgaver, for de er betydelig større? Jeg havde dog troet og håbet på, at regeringen var i stand til at løse postterminalens opgaver.

Dohrmann (FP):

Jeg er ikke klar over, hvor lang tid minister Risgaard Knudsen vil være syg, men jeg føler mig helt overbevist om, at såfremt det er af kortere varighed, så var det en stor fejltagelse, at folketinget tog denne debat i dag.

Det, den fg. trafikminister har præsenteret os for, har været en meget, meget tynd kop te. Det har faktisk ikke været andet, end man har kunnet læse i aviserne de sidste 14 dage. Hvilke nyheder er den fg. minister kommet med? Ministeren har talt om en analysegruppe, som er nedsat. Det er en gammel nyhed, den er endda meget gammel. Dertil kommer, hvad den analysegruppe i grunden skal foretage sig. Vi ved jo, hvad problemerne er. Vi ved, der er slendrian i postterminalen. Vi ved, at der ikke bliver bestilt noget. Vi ved, der er nogle folk, der saboterer arbejdet derude osv. Det ved vi. Det er, hvad analysegruppen, hvis den ellers gør et godt stykke arbejde, vil finde frem til. Derfor er der intet, som er nyt i det, ministeren har sagt.

Jeg er enig med dem, der siger, at denne analysegruppe kun er et omsvøb. Regeringen tør ikke tage noget ansvar. Ministeren tør ikke pålægge sin generaldirektør og ledelsen at rette det op. Det tør man ikke. Man nedsætter en gruppe, og så kan den sidde og kigge på det et par måneder, og så står man der igen, og forhåbentlig har man fået bekræftet de ting, som er nævnt her i dag, endnu en gang. Det er alt det, der vil komme ud af det.

Hvad er der ellers kommet ud af debatten? Ja, vi har hørt formanden for Postforbundet komme med et indlæg, som om han deltog i et fagligt møde. Det er ikke stedet at holde faglige møder herinde i folketingssalen. Hr. Aage Andersens indlæg beviste med al tydelighed, hvor problemet ligger, nemlig at regeringen er bange for fagforeningerne. Jeg ved godt, at socialdemokratiet henter en temmelig stor økonomisk støtte til sin valgkamp og udgivelse af Aktuelt og andre ting i fagforeningerne. Her har vi sagen i en nøddeskal: man tør ikke lægge sig ud med fagforeningsformændene. Fagforeningsformændene har én opgave, og det er at varetage medlemmernes interesser, hvorimod regeringen nok burde se lidt mere på hele befolkningens interesser.

Jeg vil godt have at vide af ministeren, hvor meget den analysegruppe, der er nedsat, vil komme til at koste, og hvor ministeren